



עד אין קס

סופי שבוע מפנקים בארץ, טיסות בביזנס לחו"ל, מלונות בוטיק, מתנות יקרות, תקציב אירוח בלתי מוגבל - שמונה שנים היו מייסד-שותף ומנכ"ל קרן מרקסטון אמיר קס ואשתו, אושיית הסטיילינג אורלי שי, על גג העולם וחיו את החיים הטובים. "התפקיד שלו היה לעשות אותי נסיכה, והתפקיד שלי היה לעשות אותו מאושר", היא אומרת. לפני כשנתיים נקטע האושר באבחה אחת, כשקס נהרג בתאונת דרכים. בראיון ראשון מספרת אלמנתו על אהבתם הגדולה, על הנחיתה הכואבת על קרקע המציאות ועל הטיפוס בחזרה למעלה

אחי אברמוב + צילום: מנחם עוז

אורלי שייקס.
"אני לא כועסת עליו,
כי אמיר לא ידע שהוא
הולך למות ולא חשב
לרגע שאני אקלע למצב
כזה באחריותו".
למעלה:
אמיר קס ז"ל



במשך כל שמונה שנות חייהם המשותפים היה לאורלי שייקס ולבעלה, איש העסקים אמיר קס, טקס קבוע. "אמיר לא יצא מהבית בבוקר לרכיבת אופניים בלי לתת לי נשיקה", היא נזכרת. תמיד זה 'לאב יו בובה', 'לאב יו בובו'. כשהיה מגיע לדלת, הייתי אומרת לו: 'תש' מור על עצמך', והוא היה עונה: 'אשמור'. ככה שמונה שנים". אלא שבבוקר 3 באפריל לפני שנתיים, משהו השתבש. "היינו אז בטיפולי פוריות ואני הייתי מור' תשת. אמיר העיר אותי, החלפנו נשיקות ונרדמתי, ולא קראתי לעברו כמו תמיד: 'שמור על עצמך'. בשבע וחצי בבוקר התעוררתי לקול סירנות, ומתוך שינה אמרתי לעצמי בקול: 'אני לא קמה. אני לא קמה', ושוב נרדמתי עמוקות".

באותם רגעים ממש שכב בעלה אמיר לא הרחק משם, על הכביש, ליד אופניו המרוסקים, כשמפר' קתו שבורה. קס נהרג בתאונת דרכים שבה הייתה מעורבת משאית בצומת נווה-ירק. בן 52 היה במותו. מותו הפתאומי היכה בהלם את קהילת הפיננסים בישראל. קס היה שותף-מנהל של קרן מרקסטון, שהשקיעה בין השאר בחברות כמו דפי זהב, נטפים, רשת התכשיטים מגנוליה וחברת סטימי צקי, ובשיאה הצליחה לגייס הון בסך 786 מיליון דולר. בעת התאונה הייתה קרן מרקסטון שרויה בקשיים, אך קס היה מעורב גם במיזמים חדשים. אחד המתקשרים שבהם היה סטארט-אפ האופנה מי-

מימין למעלה עם כיוון השעון: בדרך לחתונה של איש העסקים יעקב פרי, באירוע של "שטראוס בנמל", באירוע של עמותת "גדולים מהחיים" ובחופשה בפרו



צילומים: מהאלבום המשפחתי, אביב חומי

לא שקס ויתר לגמרי על הגינונים. כבר בסוף השבוע הראשון להיכרותם הפתיע את אהובתו החדשה בלילה בסוויטה הנישואית של מלון המלך דוד בירושלים, היא מספרת ומוסיפה: "עוד לפני שחזרנו משם הוא ביקש איתי אם הרכון שלי בתור קף, ובשבוע השני כבר היינו באיטליה. הוא פינק אותי מהרגע הראשון גם במתנות יקרות ערך. אחרי חודש הוא החליט שחייבים להחליף לי את הרכב, ועדיין, לא הבנתי כמה כסף יש לו. לא הבנתי שאם אני נכנסת לחנות, אני יכולה לקנות כל מה שבא לי. והוא עוד אהב לבחור עבורי ולהוסיף לי פריטים מהמרפס. מורה, כארס עצמאי כל חי, לקח לי זמן להתרגל לכל הטוב הזה, אבל לטוב מתרגלים מהר. התפקיד שלו היה לעשות אותי נסיכה, והתפקיד שלי היה לעשות אותו מאושר."

שזה אומר?

"גם אני אהבתי לפנק ולהפתיע אותו. תמכתי בו כשהתחיל לרזות ולהתאמן ושינה את אורח חייו. נהניתי פשוט לשמוע אותו צוחק, נהגנו לרכוב יחד על אופניים במקומות אקזוטיים ובאתרי 'דאון היל' בכל העולם, ראיתי אותו ורק אותו. גרנו בבית מפנק שישב על עשרה דונם עם בריכה, חדרי אירוח, אטליה והרבה הרבה ירוק. את קמה בבוקר ויש מישוה שמכין לך ארוחת בוקר, מישוה שמטפל בבית, בקניות, בכיכורים, בביגוד, בבישול. כשאירחתי בחגים, היה לי תקציב בלתי מוגבל. יכולתי לקנות מתנות ממש מגניבות לאורחים שלנו, שהיו משפחה ומעט חברים קרובים בלבד. חיינו פשוט בלה-לה-לנד. בשלב מסוים אמר ביקש שאפסיק לעבוד, כי המחויבויות המקצועיות שלי היו לפעמים 'מטרד' לכל האושר הזה", היא צוחקת. "אמיר אהב את החיים הטובים - ביונסים, פירסטים, מלון נות בוטיק מפוארים. בניסיונות המרובות שלנו בעולם, בכל לילה הייתי דואגת לו להפתעה קטנה על הכרית: ספר תהילים, ברווז לאמבטיה, מכתב, אלבום תמונות שלנו, פתקים, המון פתקים. הוא חיכה לזה כמו ילד קטן. הייתי נפלא גם לפניו, אבל העושר מביא סוג של ביטחון. אמיר לימד אותי שמגיע לי."

"אמיר לא רצה להתחתן שוב. אחרי שנה וחצי אמרתי לו: 'בייבי, אף פעם לא הייתי נשואה ומאוד בא לי, אז כן - כן, לא - גם לפרק זה בסדר'. נתתי לו קצת זמן והוא לקח. יום אחד הוא הגיע הביתה והכל היה ארוז. הוא לא דיבר, פשוט יצא מהבית וחזר עם טבעת. החתונה נערכה בבית הכנסת הגדול ברומא, עם מקהלה וכ-50 אורחים שהטסנו ושיכנו במלונות הבוטיק הטרביס בים ביותר באיטליה. השתכנו במלון שגם מרונה שבדיוק הופיעה אז בעיר שהתה בו. שבוע של חגיגות ומסיבות. אמיר לא חסך מאום."

ומתי בכל זאת דיברתם על סוגיית הכסף? "יום אחד ישבנו בארוחת ערב במאנסה ריי, ולבקשתי הוא ניסה להסביר לי מה היא קרן השקעות. את הקונספט הבנתי, אבל אני באה מעולם האמנות, את ייצור הכסף ההמוני לא הכרתי. והוא אמר לי: 'שנה איתי ואת אשת עסקים מהטובות שיש'. ואכן הוא לימד אותי המון. לצערי את אחד השיעורים החשובים ביותר על כסף למדתי אחרי שהוא מת."

הבוקר האחרון

ההודמנות לשלב בין אמנות וכסף נקרא תה בדרכם במהלך 2011. "פנו אליי חבר'ה

על החיים יחד:
"גרנו בבית מפנק עם בריכה והרבה ירוק. את קמה בבוקר ויש מישוה שמכין לך ארוחת בוקר, מישוה שמטפל בבית, בקניות, בכיכורים, בביגוד, בבישול. כשאירחתי בחגים, היה לי תקציב בלתי מוגבל. יכולתי לקנות מתנות ממש מגניבות לאורחים שלנו, שהיו משפחה ומעט חברים קרובים בלבד. חיינו פשוט בלה-לה-לנד. בשלב מסוים אמר ביקש שאפסיק לעבוד, כי המחויבויות המקצועיות שלי היו לפעמים 'מטרד' לכל האושר הזה", היא צוחקת. "אמיר אהב את החיים הטובים - ביונסים, פירסטים, מלון נות בוטיק מפוארים. בניסיונות המרובות שלנו בעולם, בכל לילה הייתי דואגת לו להפתעה קטנה על הכרית: ספר תהילים, ברווז לאמבטיה, מכתב, אלבום תמונות שלנו, פתקים, המון פתקים. הוא חיכה לזה כמו ילד קטן. הייתי נפלא גם לפניו, אבל העושר מביא סוג של ביטחון. אמיר לימד אותי שמגיע לי."

על החיים בלעדיו:
"הבנתי שאין לי ברירה. עברתי דירה, החלפתי את מכונית היוקרה שאמיר קנה לי במכונית צנועה יותר, המשפחה שלי התגייסה לעזרתי. וכן, אני כבר לא קונה נעליים ב-5,000 שקל, וזה בסדר גמור מבחינתי"

לו להתחיל איתי".
 "התכוונתי לסובב אליו את הגב, שיניח את הרמז ויניח לי, והוא, שכבר מהיום הראשון ראה כל מה שעבר לי בראש, בירך לשלום את מיכל ינאי שעמדה לידי. נזפתי בעצמי: 'איך שאת עפה על עצמך, הוא בא לרקוד איתה'. כשהבנתי שבכל זאת הוא מתחיל איתי, הלכתי כהרגלי להתיעץ עם החתן. שאלתי: 'זה שאני רוקדת איתו? והוא אומר לי רק: 'כן, כן, ממש כן'.
 "לא ידעתי כלום על אמיר. לא מי הוא או מה יש לו. המילה של החבר שלי הספיקה לי. חזרתי לרקוד איתו, ופתאום הסתכלתי לו עיניים, עיניים ירוקות, יפות, וראיתי בו אפרוח והרבה עצב. אמרתי לעצמי: 'אם הוא יבקש, אני אשתה איתו קפה'. מהחתונה המשכנו לבראסרי. דיברנו שעות וסיפרתי לו שאני נפטרה. אמיר היה איש חם, התגובה שלו חידדה לי עד כמה קשה לי ועד כמה אני מודחיקה את הצער. כשאמיר מת, זה היה כאילו אבא שלי מת שוב. כי אמיר היה בש"בילי הכל: אבא ומאהב וחבר וחברה, והיה לי עם מי לדבר ועם מי להפעיל את המוח. אהבתי אותו בצורה הנקייה ביותר, הוא היה כל עולמי".

אז איך הסתמים אותו ערב ראשון?
 "הוא החזיר אותי הביתה, נתן לי נשיקה על הלחי, אבל לא לקח את הטלפון שלי. זה היה ביום חמישי, ואני, שנורא רציתי שי תקשר, פשוט חיכיתי. בשבת הוא התקשר והזמין אותי לארוחת ערב. מאז לא נפרדנו".
 מתי הבנת שמדובר באדם עשיר? עשית עליו בכלל גוגל?

"בואי", חשוב לה לדייק, "היו לי כבר חברים עשירים ממנו. לא עשיתי עליו גוגל כי זה לא מעניין. הכסף לא שיחק תפקיד. אני זוכרת שעוד בחתונה שבה נפגשנו הוא אמר: 'אני יכול לשלוח את הנהג לאסוף אותך מחר לדייט? לחשתי לו באוזן: 'אל תהרוס'. כהרגלו הוא הבין מיד ואמר: 'אוי קיי, סליחה'".

פסו, שעסק בפיתוח תוכנה להתאמת מידת הבגד ללקוח, במטרה לסייע לחברות אופנה להגדיל את רווחיהן ממכירות ברשת. מותו של קס טרף את הקלפים. מעבר לאבל הכבד שחשה, מצאה עצמה אלמנתו הטרייה, לדבריה, ללא אמצעים וכמעט ללא חברים, ובתוך מערבולת של מאבקים משפטיים. אחרי ששמונה שנים הייתה על גג העולם והגגה את החיים הטובים, היא חזרה כעת למסלול, נאלצת להתחיל כמעט מאפס. "בגלל המאבקים המשפטיים הכל נעצר, ובפועל אני מתחילה הכל מחדש", היא אומרת.

בגישה בחתונה

שייקס, 46, נולדה באלוניאבא וגדלה בצבאת, ואחר כך למדה אמנות והיסטוריה באוניברסיטת חיפה והמשיכה ללימודי תואר באופנה בשנקר וכן ניהול עסקי. ליימים פתחה מרכז ללימודי סטיילינג ועיצוב תרמית, שבו עבדה מול חברות אופנה, בניקים ומשרדי ממשלה. "כשהכרתי את אמיר היו לי פינות בטלוויזיה, טורים בעיתונות ו-70 תלמידים חדשים מדי חודש. עברתי ללא לאות, נהניתי מכל רגע וזה גם השתלם לי. רק אחד יכול היה לעצור אותי, וזה היה אמיר".

את קס, גרוש עם שלושה ילדים, פגשה בחתונה של חבר קרוב. "באותה תקופה אבא שלי נפטר. אבי היה הלום קרב ממלחמת יום הכיפורים. נכחתי במקרים לא מעטים שבהם נשקפה לו סכנת חיים, אבל כלום לא מכין אותך לאובדן הורה, וכשהוא הלך לעולמו, נשברתי. הייתי מרוסקת. התלבטתי שתי והלכתי לחתונה בחוסר רצון, אבל עם חיוך ענקי כהרגלי. אמיר קלט אותי מקצה האולם ובא לרקוד איתי. הוא היה מבוגר ממני, מלא בלשון המעטה והוכיר לי את דוד שלי, ואמרתי לעצמי: 'איוו תעוזה יש

סטייל: כיתוב נגטיב בלה בלה בלה נגטיב בלה

סטייל כיתוב רגיל כיתוב כיתוב עם שם הצלם בסופו | צילום: שם הצלם

לא לשכוח שכאן תהיה
מ ו ד ע ה
שתעשה הרבה רעש



טיזר אחת שתיים
שלוש, בלה בלה בלה.
טיזר אחת שתיים
שלוש, בלה בלה בלה.
ניסיון לטיזר אחת
שתיים שלוש, בלה
בלה בלה. ניסיון לטיזר
אחת שתיים שלוש



צילום: זכורות המטרה

זירת התאונה

על יום מותו:
"התקשרתי אליו ולא יכול להיות בפיגוע הכי חשובה, אבל לי הוא ענה, בתוך תוכי הבנתי שמהו לא טוב קורה. פתאום הגיעו הפרחים. בכל יום חמישי הייתי מקבלת ממנו זר פרחים ענקי עם פתק. שמונה שנים הוא מעולם לא החסיר זר. הפעם היה רשום בו: 'לאהובת ליבי' וליד היה מצויר לב ענקי, ולא ידעתי שהוא לא איתי יותר. פתאום רון התקשר ואמר שאמיר לא הגיע לפגישה ושהייתה תאונה עם אופניים. 'התחלתי לצלצל לבתי חולים, אבל לא הגיע שום פצוע, אז פשוט נסעתי למשטרת כפר-סבא. נכנסתי לקצין תאונות הרכבים ואמרתי לו: 'הייתה תאונה, אני חושבת שזה בעלי'. הקצין היה מנוע מלומר פרטים עד הגעת צוות עם אנשי רווחה, אבל התחלתי לתחקר אותו. פשוט הרגשתי שהחיים מת-חילים לזולג לי, והייתי חייבת מידע כדי לאסוף אותם מחדש. הייתה תאונה? שאלתי. כן. כמה אנשים נפגעו? אחד. קטלנית? כן. והאופניים הכתומים, מה עשיתם איתם? ואיך שהוא בא לענות, אני אומרת לו: 'בסדר, הבנתי. הרי לא היית אמור לדעת שמדובר באופניים כתומים'. הבנתי הכל והזמן פשוט נעצר.

על הפגישה הראשונה:
"לא ידעתי כלום על אמיר. לא מי הוא, לא כמה כסף הוא עושה. כשהוא מת, זה היה כאילו שאבא שלי מת שוב. כי אמיר היה בשבילי הכל: אבא ומאהב וחבר וחברה. הוא היה כל עולמי"

להישאר בלי אמצעים
 בהלוויה שהתקיימה בבית העלמין בהודר השרון, היא מספרת, היו אלפי אנשים. "אמיר אהב שאני נראית טוב, או החלטתי שגם בהלוויה איראה טוב. חבשתי כובע שחור רחב שוליים, חולצה וחצאית קלאסית צמודה ועקבים כמו בסרטים. באופן יחסי נראיתי הכי טוב שיכולתי. בהספד אמרתי שיום אחד אני אנשום גם בלעדיו ושאני מבקשת מכולם להיות שמחים שאמיר נגע בחייהם, גם אם לזמן קצוב."
 מיד לאחר השבעה חל לרבדיה נתק בין חלק מבני משפחתו לכינה, ושייקס מצאה עצמה רחוקה מאוד מרמת החיים שלה הורגלה ובי-סבך מאבקים משפטיים בנוגע לעיבון ולי-רושה, שאותם מנהלת מטעמה עו"ד שרית חרל"פ. גם מיום מיפסו כבר לא בבעלותה. "מה שחווה אורלי לאחר מותו של אמיר היה לא פחות מהתנפלות משפטית", אומר עו"ד אביתר קציר המייצג אותה עם עו"ד גיורא אבן צור, בתביעה הפיצוית שהגישה נגד חברת הביטוח של הנהג הפוגע, שמתבררת בבית המשפט המחוזי בתל-אביב. "באחת היא נגררה למערבולת של הליכים משפטיים שונים, תוך כדי שהיא מנסה לאחות את שברי חייה ולהשתקם. הנוקים הכספיים שני-גרמו לאורלי כתוצאה ממותו של אמיר ז"ל יתבררו בהמשך, והם אדירים בהיקפם. אמיר היה אחד מאנשי העסקים המובילים במשק".

בחנותם. שבוע של חגיגות ברומא

מגרמניה, אמרו: 'יש לנו בעיה באיזו תוכנה להתאמת מידות גוף לפריטים. קראנו מאמר שלך ורק את יכולה לעזור'. אמיר שאל: 'את יודעת את התשובות?' כשענית: 'זה נורא פשוט', הוא אמר לי: 'מאמי, אל תגירי כלום' ובתוך שבוע הקים איתי ובעבורי את מיפסו. הצגנו את זה כאילו אמיר עשה הכל, כי זה פשוט היה יותר נוח. אני זוכרת שבפגישות היו מדברים אל המנכ"לים שלי. אני בעלת הרעיון והידע, אבל לאיש העסקים הישראלי לא קל להפנים שבחורה יכולה להבריך. הייתי יושבת בצד ומחייכת לעצמי. הצחקי אותי שהיה לאנשים קשה לחשוב שיש אישה מאחורי המיזם הזה".
 במקביל למיזמים העסקיים היו בני הזוג שקועים במיזם פרטי: הבאת ילד לעולם. בלילה האחרון לחייו של קס, היא הייתה בטוחה שהנה הפעם זה קרה. "שכבתי כל הלילה במיטה, בוכה", היא מספרת, "חלמתי בהקיץ שאנחנו נפרדים. זה היה כל כך מורחש, שהייתי בטוחה שאני בהיריון וזה מה שההורמונים עושים. בחמש בבוקר שיתפתי אותו במחשבות האלה, והוא אמר: 'אני מטרף עלייך. איך את יכולה להגיד דבר כזה?' "ידעתי שהוא יוצא לרכיבה ואחר כך לפגוש את השותף שלו, רון (לובש - א"א). בשמונה בבוקר התקשרתי אליו ולא הייתה תשובה. אמיר היה יכול להיות בפגישה הכי חשובה, אבל בשבילי הוא היה אומר לאנשים 'רגע' ועונה, אז בתוך תוכי הבנתי שמהו לא טוב קורה. סימסתי למספר שלו: 'הנייד שייך לאמיר קס, תעודת זהות כך וכך', למי קרה שמישהו ימצא אותה, ובבית, האוכל על השולחן, הנהג מחכה ואני יורדת לבריכה אבל לא נכנסת, כולי בלחץ. איפה אמיר? אני אוכלת ונחנקת מעצבים. כי אני יודעת שמהו קורה ואני לא מצליחה להגיע אליו.



צילום: מהאלבום המשפחתי

"אחרי שאמיר נהרג התמודדתי עם האנשים הכי רעים על הפלנטה ופגשתי גם את הכי טובים", אומרת שייקס. "בחייו אנשים רבים היו סמוכים על שולחנו. במותו נשארו אוהביו האמיתיים ורוב האנשים התאדו. היו עורכי כי דין שרצו לעזור, וכשהבינו שאין לי כסף שלחו אותי הביתה ועוד חיבבו אותי לשלם על צילומי מסמכים. מצד שני, נשארה לי חצי שנה בבית עד תום החווה ולא היה לי איך לשלם את שכר הדירה האגרי. ביקשתי מבעל הבית שישחרר אותי, והוא אמר: 'אני לא מש' חרר אותך, ואת לא מפטרת את העוורת, הגנן ואיש הבריכות. יש לך חצי שנה להתאפס על החיים שלך. אני מממן לך את השהות בבית'. עד אז בכלל לא הכרתי אותו. איש מדהים שפשוט חרה לו כל מה שקרה. פגשתי אנשים מדהימים, מול כאלו שנגסו בי ככל יכולתם. כשאנשים חשבו שאין מי שישמור עליי וחור פשי התנהגו אליי בצורה מזועזעת".

מאיפה הכוח להתמודד?
 "מהר מאוד הבנתי שאין לי ברירה, או שאני שמה שמיכה על הראש ולא יוצאת מהמיטה, או שאני תוקפת עם כל מה שאני יודעת. אז אחרי חצי שנה עברתי דירה, החלפתי את מכונת היוקרה שאמיר קנה לי במכונת צנועה יותר, המשפחה שלי התגייסה לעזרתי. וכן, אני כבר לא קונה נעליים ב-5,000 שקל וזה בסדר גמור מבי חינתי. הרי גם לפני שהכרתי את אמיר גרתי בבית והיה לי עסק. את עצמי לא איבדתי".

איך זה יכול להיות שבחורה כמוך, אשת עסקים שהייתה נשואה לאדם אמיר, מוצאת את עצמה פתאום נתמכת בבני משפחתה?
 "לא רציתי את אמיר בגלל כסף. כרגע כל הכספים מוקפאים, ועד שהדברים יתבהרו בבית המשפט אין לי כסף".
את כועסת על אמיר בגלל זה?
 "אני לא כועסת עליו ולא עליי, כי אמיר לא ידע שהוא הולך למות ולא חשב לרגע שאני אקלע למצב כזה באחריותו".

המסגרת הנכונה
 היום יש לשייקס מרכז הרכה לסטיילינג ולעיצוב תדמית. לאחרונה חזרה מכנס נשים בינלאומי בהודו בהשתתפות יותר מ-1,500 נשים מדינות. לדבריה, היא זו שיזמה וארגנה את המשלחת הישראלית לשם. היא מפתחת סטארט-אפ חדשני המתאים מסגרות משקפיים למבנה הפנים, לגון העור ולסגנון האישי בזמן אמת. במקביל היא מעבירה קורסים בסטיילינג ובעיצוב תדמית ככלי להעצמה, מרצה בארץ ובעולם ומייצעת לחברות גדולות.
 "החיצוניות היא לפחות 50 אחוז מאיטנו, אם נרצה ואם לא", היא אומרת. "אנו שור פטים אנשים על פי המראה שלהם וכדאי להבין שככה שופטים גם אותנו. אם את באה לבנק לבקש הלוואה, למשל, עם המראה הנכון לא ישאלו אותך 400 שאלות, רק ארבעים. רוב המנטורים מלמדים אותך לעשות שינוי פנימי כדי להשפיע על החיצוני. אני אומרת: הפוך. התפקיד שלי הוא לעזור דרך החומר והגוף. זה מרגש לתת לאדם כלי לשינוי כל כך מידי".
מה עם זוגיות חדשה?
 "אמיר היה אלוף בלאהוב, והוא השאיר אותי עם המון ביטחון ורצון לעוד. כל דבר בזמנו. אני בטוחה שעוד טוב מחכה לי".



עו"ד אביתר קציר



עו"ד גיורא אבן צור

צילומים: יריב כץ